

ธรรมะ: บุญญพลัง

พุทธอุทยานเกาะกลางน้ำบุญญพลัง จ.กาญจนบุรี

19 ธรรมะ

บทที่ 10 พระธาตุ เหล็กไหล เพชรพญานาค ของคลัง

www.boonyapalung.com

บทที่ 10 พระธาตุ เหล็กไหล เพชรพญานาค ของขลัง

มีผู้คนหลายต่อหลายกลุ่ม มาที่วิหารกลางน้ำ ได้นำเจดีย์แก้ว บอกว่า ภายในนี้บรรจุ พระบรมสารีริกธาตุ พระธาตุอรหันต์เจ้า มีกันหลากสี หลากชนิด

บางกลุ่มก็บอกว่า ไปอัญเชิญมาจากในถ้ำ ในนั้น ในนี้ ลงไปเอาจากใต้บาดาลก็มี พญานาคเลื้อยขึ้นมาพันไว้ ให้ก็มี

นี่...พระธาตุคงให้มา มีจำนวนมากขึ้น พระธาตุเสด็จมาเอง เสด็จมากมากมาย จึงต้องนำมาแจกจ่ายเป็นบุญเป็นกุศล

เมื่อนำมาพิจารณาดู ใสเม็ดกลมๆ ใสๆ เล็กๆ ภายในมีฟองอากาศ เปลี่ยนสีไปตามสภาวะนี้ เป็นชิลิกา มีทั้งชิลิกาคาร์ไบด์ ชิลิกาเจล และชิลิกาขนาดสีต่างๆ มีกรวด หวาย สารกันชื้น ผลึกเคมี หินสี เกร็ดอัญมณี ธาตุ หินปูน พลอยอัด..เยอะแยะ

นี่มันพระธาตุตรงไหน มันเป็นธาตุวัตถุที่มีอยู่ทั่วไป คนสร้างขึ้นก็มี ธรรมชาติสร้างก็มี ได้มาอย่างไร ใครให้ และเป็นอะไร จริงหรือไม่จริง

ท่านเหล่านี้ “โดนหลอก” โดนหลอกมาเป็นทอดๆ ภาษาเราๆ เรียกว่า “งมงาย...โง่ ชั้นครู” หลอกจนตัวเองเชื่อ

หลอกตัวเองไม่พอ หลอกคนอื่นต่อ ล่อมาถึงพระ ถึงศาสนา เป็นไอ้เปรต...เปรตมาหลอกพระ เปรตที่กั๊กว่าของดี

เปรตหลอกเปรตด้วยความไม่รู้มาอีกที เปรตผู้มากบารมี พระธาตุเสด็จมาหาเอง...!!

ต้องถามตัวเองก่อนว่า ไอ้ที่ได้มานั้น “รู้จริงหรือไม่รู้จริง” เขาว่ามา เขาบอกมา พิสูจน์ความจริงด้วยตัวเองรึยัง ทึกทักเอาว่าอย่างนั้น ว่าอย่างนี้

แล้วพูดส่งเดชว่าใช่ นี่คือ “พระบรมสารีริกธาตุ” เป็นพระธาตุของพระบรมครูเจ้า พระธาตุของพระอรหันต์

โอ..โอ้พวกนี้ นรกแท้..พากันเอาวัตถุที่ส่งมอบต่อๆ กันมา ซึ่งไม่รู้ว่าจะต้นตอมาจากไหน มาอย่างไร ใส่ถุง ใส่ผอบ แก้ว

มาอย่างดี ยกขบวนกันมา แล้วมาส่งมอบให้พระในวัด บอกว่านี่คือ พระบรมธาตุ ยัดเยียดไว้ให้พระ...ให้เก็บรักษาไว้

ผู้คนจะได้พากันมากราบไหว้บูชา พากันตระเวนบุญ ถวายพระบรมสารีริกธาตุให้กับวัด และบุคคลในสถานที่ต่างๆ ดูเป็นเรื่องดี เป็นเรื่องใหญ่ เป็นกุศลสูง...ผู้มากราบมีชนพระบรมสารีริกธาตุไปให้วัด ให้พระ ได้เก็บไว้บูชา...สาธุจ้า สาธุ

บางกลุ่มบอกว่า ได้มาจากพระ จากชี นิ่งทำสมาธิจิต พระธาตุต่างๆ เสด็จมารอบตัวมากมาย เป็นที่ฮือฮา กะตุ้ฮู้ โห้ฮือ...

พวกลูกศิษย์นั่งใกล้ๆ เป็นพยานได้ คณะศิษย์ก็นิ่งทำสมาธิ...มาตอนนั่งหลับตานั่นแหละ ท่านมักเสด็จมาตอนลูกศิษย์นั่งหลับตา...!

ถ้าไม่หลับตา ทำสมาธิจิต ท่านพระธาตุเสด็จมาไม่ได้ ท่านอายุ ต้องไปแอบซุกอยู่ในซอกใดซอกหนึ่งก่อน รอให้พวกศรัทธา หลับตา และผลอยๆ ท่านพระธาตุจึงแอบเสด็จย่องออกมา เกรียวกราวตามพื้นรอบๆ ตัว เจ้าลัทธิ...ลูกศิษย์ ลูกหา นั่งหลับตาเอามือขวาไปตามพื้น

ถ้าไม่ถึงหรือไม่เจอ จะมีหน้าม้า เชี่ยวไปให้ถึงที่ ชื่นใจภูมิใจภูมิใจในบารมี พระธาตุเสด็จมาหา พากันเก็บพระธาตุใส่ผอบแก้ว นำไปบูชา นำไปทอดอ้อ นำไปมอบให้วัด ให้พระอีกที โฉนบบางพวกก็ยินดี พวกโยมศรัทธา พากันยกขบวน นำพระธาตุมาถวาย...วัด

แม้บารมีไม่พอ พระธาตุเสด็จมาหาเองไม่ได้ ต้องให้ควายที่ไหนก็ไม่รู้ขนเข้ามาให้ ขนเข้ามาถวาย...ที่พากันชื่นอก ชื่นใจ รับๆ กัน

มันชื่นใจขบวนคน มันอยากรับตั้งค์มากกว่ารับพระธาตุ...! มันรู้ว่าพระธาตุนำคนมา คนพากันมามากมาย นำพระธาตุมาถวาย “ตั้งค์มันก็แอบมากับคน” ตั้งค์มันมาเองไม่ได้ ต้องอาศัยคนเป็นผู้นำมา พระธาตุเป็นแค่พาหนะของตั้งค์ วัดมันอยากได้ตั้งค์ มันไม่ได้อยากได้พระธาตุ...

พระเจ้าสำนักบางรูป ชื่นอกชื่นใจ ดีใจสาธุชนลูกเกรียวกราว พระธาตุมาตั้งค์ก็มาด้วย เห็นไม้..ขนนี้ ลูกตั้งค์ี่แต่เลย ทั้งๆ ที่ยังไม่ได้อวดซี่...

พวกบ้าพระธาตุก็ยิ่งยินดี ผิงหัวตะปุมิตเข้าไปในกะโหลกหนาๆ ให้แน่นตึบ ไม่ต้องถอดถอนกันเลย เชื่อสนิทว่านี่ของดี นี่ พระบรมสารีริกธาตุแท้

ขนาดพระที่ไ้บารมียังสาธุ ขนลุกขนพอง ตีอกตีใจ ฉิบหายวายป่วง น้ำตาแทบเล็ดออกจากเบ้าตา พระธาตุมาหา วัดกุมมีพระธาตุละคราวนี้...

ประหลาดสิ้นดี ในพุทธศาสนา พระบรมสารีริกธาตุ ดันเสด็จไปอยู่ฟากบุญคนคนกิเลสหนา ยังสืบพันธุกัน โกรธเกลียดกัน ขัดแย้งกัน

สนุกสนานเฮฮาและหลอกลวงกัน ท่านไม่เสด็จมาอยู่ฟากผู้ปฏิบัติมากศีล เมื่อก่อนพระผู้มากศีลเป็นผู้ให้

สมัยนี้ พระผู้มากศีลดันเป็นผู้รับ พระธาตุท่านไม่เสด็จมาหา ท่านแอบๆ มากับผู้คนที่ยังเต็มไปด้วย โลก โกรธหลง ให้พวกหลงๆ เป็นผู้นำมาให้ เลยหลงหนักทั้งผู้ให้และผู้รับ...พระยุคนี้ เองขวยสิ้นดี หาพระธาตุเสด็จมาเองไม่ได้ ต้องให้ใครก็ไม่รู้นำมาถวาย

ครั้งหนึ่งเคยเอาค้อนทุบเปรียงเข้าให้...ต่อหน้าโยมศรัทธา พระบรมสารีริกธาตุป่นเป็นผง พวกคุณหญิงคุณนายจ้...! นั่งหน้าซัดเป็นไก่ต้ม ทุบเสร็จนั่งเฉย ไม่รู้ไม่ชี้ พวกนั่งหันรีหันขวาง

มองหน้า มึงมองหน้ากู “ไอ้หลวงพี่ ทำเหี้ยๆ อะไ้อีกนี่” ไม่กลัวนรกรีง ถึงได้ทำลาย ทุบพระธาตุชะปะนปี...

“นรกนะ กลัว ถ้าไม่กลัวคงไม่มาบวช เพราะหลวงพี่นี้ตัวเหี้ยขนาด หนัก...แต่ไม่กลัวที่จะทุบ”

แล้วทุบทำไม พวกถาม

“ก็ไอ้เมื่อก่อนนี่ มันเป็นผีธาตุ มันไม่ใช่พระธาตุ”

“ผีมันมาหลอกพระอย่างฉันไม่ได้ ไล่ด้วยคาถาบทไหนมันก็ไม่ไป มันมาตั้งหลอกอยู่ได้ เจอค้อนเข้าไปเปรียงเดียว ผีกระจาย ผีกลายเป็นแบ่งไปเลย ฮ่าๆ สะใจฉิบหาย...”

ผีพระธาตุโดนทุบ โดนทุบต่อหน้าพวกบ้าผี ทุบเสร็จ ทำหน้ากวนตีน มองคนนั้นที่ มองคนนี่ที่ พวกสะตุงโหยงจนขี้ขึ้นสมองเลยทีเดียว

อุตสาห์เสาะแสวงหาพระบรมสารีริกธาตุมาถวาย พระประสาทบ้าง ทุบชะจนแหลกแตกกระจาย คุณหญิงคุณนายจะทำยังไงดีหนอ..!

ไอ้พวกนี้มันโดนหลอก...?

มันโดนหลอกซะจนเชื่อว่าไม่โดน ฝึบเป็นแป้งซะต่อหน้า ฉันทุบผี ไม่ได้ทุบพระธาตุ สิ่งที่ฉันทุบมันเป็นแค่สารกันชื้น หินปูน และผลึกเคมี

คนมันทำขึ้นมา ถ้ามันเสด็จมาเองได้ คนผลิตและคนขายก็เจ๊งกันระนาว...ชี้เกี้ยวอธิบายให้ไอ้พวกบ้าวัตถุ บ้าพลังฟัง

มันยืนยันว่าเป็นของแท้ หิ้งๆ ที่ตัวมันเองก็ยังไม่รู้ เขาบอก เขาใช้ เขานำมาให้อีกที มันบ้าวัตถุซะจนมีดบอดมันไม่รู้ว่าโดนผีหลอก

มันบ้าพระธาตุ มันอกมันใจหนักหนาว่าใช่ ว่าแท้แน่นอน อ้างว่าพระธาตุเสด็จมาเพิ่มจำนวนได้ ไม่เคยได้นับว่ามีกี่เม็ดก็องค์

อุปาทานแตก...! แจกเท่าไร ก็ไม่มีหมด ซิลิกาคาร์ไบด์เพิ่มจำนวนได้ เสด็จเองได้ ไอ้พระบ้า พวกบ้าบอคอแตก ก็ดันเสือกชนลูกชนพองสยองเกล้า

เวลารับพระธาตุ สารกันชื้น ทำให้ชนลูกชนพองได้ ควายตามทุ่งมันรู้เข้า มันจะเคี้ยวหญ้าไป หัวเราะหึๆ ไป

พวกนำมาถวายก็ยิ่งเชื่อเข้าไปใหญ่ ซิลิกาเจล เป็นพระธาตุ...ประสาทจะแตกกับไอ้คนพวกนี้...! ไอ้พวกพระธาตุริสซิม หึหึ

พระบรมสารีริกธาตุ พระธาตุของจริงๆ นะมี เสด็จมาเองได้ เพิ่มจำนวนได้นะมี แต่ไม่ได้มีไว้อยู่กับคนซีโลก ซีโกรธ ชี้หลง ยึดนั่นยึดนี่ งามายพวกนี้

มือเปื้อนซี เทวดารักษา ไม่ให้จับต้อง มันหลงกันไปเอง เชื้อร่างทรง แถมถอดถอนกันไม่ออกซะด้วย พวกบ้าวัตถุ เอาวัตถุที่สมมุติกันมาเป็นที่พึ่ง

มาเป็นเครื่องล่อ ตัวเองโดนไม่พอ ดันไปล่อต่อให้คนอื่นอีก...! เพื่ออวดอ้างว่าตัวเองเป็นผู้มีบารมี เป็นผู้มีบุญ เป็นคนดี เป็นผู้หวังนิพพาน

พระธาตุเสด็จมาหาเพิ่มจำนวนได้ เอาออกไป จำหน่ายจ่ายแจก เอาไปให้วัด เอาไปให้พระ วัดผู้ด้อยบารมี ไม่มีพระธาตุเสด็จ

ผู้มากบารมีเหล่านี้ เคยสะกิดอารมณ์เข้าหน่อย แม่งเอ๊ย...! พวกโกรธฉิบหาย โวยวาย หาวาไม่รู้จักพระธาตุ ไม่มีญาณรู้ ไม่มีพลัง ไม่เชื่อแล้วมาลบล้าง คอยดูตายไป มันต้องลงนรก...

ทูป ซิลิกาเจล ซิลิกาคาร์ไบด์ สารกันชื้นชนิดต่างๆ ซึ่งเปลี่ยนสี เปลี่ยนขนาดตามอุณหภูมิได้ เป็นบาปขนาดหนัก ต้องตกนรก...อะไรกันว๊วย...!

ชาวพุทธเรา เป็นพระทูปสารกันชื้น ทูปหินปูน ผิดศีล ต้องลงนรก ใครบัญญัติไว้วะ ถ้ามี เลิกบวชแม่งเลย ไม่ต้องไปตายคาผ้าเหลืองให้อายหมา...?

ธาตุหินปูน เก็บมาจากในถ้ำ เป็นเม็ดๆ เกะกั้นเป็นผลึก หินบางชนิดเป็นผลึกแก้ว มีเต็มไปหมดตามถ้ำ พวกเอาหินแก้วมาตำ พอเป็นเม็ดๆ ใส่ขวดขาย

สารหินปูนที่งอกออกมาคล้ายปะการัง เป็นปุ่มๆ หลากสีสัน พวกบอกว่า เป็นพระธาตุ พวกรู้มาจากไหน มันเป็นธรรมชาติของธาตุหินปูน สามารถเพิ่มขนาดด้วยแบคทีเรียบางชนิดที่อาศัยอยู่ เป็นผลึก เป็นรูปทรงแปลกๆ ผันถ้ำที่มีน้ำฝนซึมผ่านมีเยอะเยอะ

เหมือนสายแร่ ผลึกหินปูนพวกนี้ ในถังชีวภาพแปกกลางน้ำก็มี เกะกั้นเป็นผลึกเกล็ดใสๆ อยู่ตามข้อต่อส้วม ภายในท่อ

อาศัยธาตุหินปูนที่ละลายมากับน้ำ กับอาหาร เพิ่มจำนวนใหญ่ขึ้นๆ นี่หินปูนพวกนี้ เป็นพระธาตุด้วยรีเปล่า...! มันปนมากับขี้...

พวกเป็นนิ้ว เยี่ยวไม่ออก ธาตุหินปูนเกาะรวมกันเป็นก้อนๆ หยั่งจี้ ท่านก็เสด็จมารวมกระจุกชุมนุมกัน ในกระเพาะเยี่ยวนะสิ

ต้องให้หมอฉีดยาออก จึงเสด็จออกมาได้ เยี่ยวได้คล่อง หายปวด ไล่ท่านออกไปทำไม...? สงสัยพระธาตุตันโตะขึ้นเรื่อยๆ อุดทางเดินเยี่ยว...

ไม่ต้องไปหาที่ไหน ในกระเพาะเยี่ยวก็มีพระธาตุ ใ้อพวกซ่าบ้าหินปูน ทึกทักเอาว่า ผลึกหินปูนคือพระธาตุ...

ผลึกหินปูนมีมากมายตามธรรมชาติ การเจริญเติบโตและสีสัน ขึ้นอยู่กับแร่ธาตุต่างๆ ที่มีอยู่ในหินปูน อาศัยน้ำ ความร้อนเย็น อากาศ เป็นตัวทำละลาย

เหมือนเอาตะกั่วแช่น้ำ สารตะกั่วก็ออกมาปนกับน้ำ ธาตุหินปูนที่ไหลซึมออกมาตามน้ำ หรือความชื้นในอากาศ มีไฟฟ้าเป็นตัวนำ

เกิดการเรียงตัวเป็นโมเลกุลใหม่ ด้วยการดึงดูดซึ่งกันและกันของสสารและพลังงาน หน่วยอิเล็กทรอนิกส์ที่เป็นโครงสร้างของอะตอมแตกตัวถ่ายเทวิ่งหาดึงดูดซึ่งกันและกันมากๆ เข้า

ในอากาศก็มีกระแสไฟฟ้าอยู่แล้ว เหมือนการชุบทอง ชุบโลหะ ก็ใช้ไฟฟ้า ใช้น้ำเป็นสื่อให้ผงหรือสารเดิมที่ละลายทำปฏิกิริยาออกมา

วิ่งเข้าไปหา ไปจับวัตถุที่ใช้เป็นตัวล่อในการชุบ ธรรมชาติพวกนี้ก็เป็นอย่างนี้ หินในถ้ำ บ้างก็เป็นผลึกแก้ว บ้างก็ขุ่น แยกแปลกแตกต่างกันออกไป

ธาตุเหล่านี้ห่อหุ้มกรวด เม็ดดิน เม็ดทราย เศษไม้ ขยายโตขึ้นเรื่อยๆ ถ้านำมาผ่าขยายจะเห็นเป็นชั้นๆ เหมือนวงปีต้นไม้ ในถ้ำ

จะมีผลึกหินปูนพวกนี้เป็นแอ่งๆ พวกบอกว่า เป็นพระธาตุสิวลีมิ่ง พระธาตุองคูลิมาลมิ่ง นั่นมันหินปูนมีอยู่ทั่วโลก ไม่ใช่กระดูกคนที่กลายเป็นแก้ว...!

กระดูกหรืออัฐิของครูบาอาจารย์บางท่าน ตกผลึกเป็นแก้ว เราเรียกว่าพระธาตุ เช่นนี้ก็มีอยู่ แต่ไม่ได้มีทั่วไป ชนิดไปหาซื้อกันตามแบกะดิน

พระธาตุบ่าบอะไร ในท่าพระจันทร์มีเพียบ สวนจตุจักรก็มีขาย ใส่เป็นขวดๆ สีส่นแปลกตา มีชื่อเจ้าของพระธาตุเรียบร้อย ราคาไม่แพง

ตามทางเท้าแถวสนามหลวง ตามแผงขายพระแก้ว ตามตลาดนัดพระเครื่อง มีพระธาตุพวกนี้ขายกันเพียบ ตลาดมันนิยมสะสมกัน บ้าแพชั่นพระธาตุ เคยไปเดินดูมั่งรีเปล่า...!

หรือเคยแค่มีกคนส่งมาให้ แล้วบอกว่านี่พระธาตุ ก็พากันเชื่อ ไม่เคยนำไปพิสูจน์ที่กระทรวงวิทยาศาสตร์ว่า ผลึกสารพวกนี้คืออะไรแน่ เป็นแค่รู้มา เขาบอกมา แน่ใจได้หรือว่านี่ “พระธาตุ”

มันใจอะไรหนักหนาถึงได้เอาวัตถุพวกนี้ไปถวายให้กับวัด เอาสารกันชื้น เอาหินปูนไปกราบไหว้บูชา ชาวพุทธ บ้ากันใหญ่แล้ว...!

ความเชื่อว่าสิ่งปลอมๆ เหล่านี้เป็นพระธาตุ เป็นพระอรหันต์ธาตุนี้ไม่ผิด ไม่หนักหัวกระบาลใคร จะใช้หรือไม่ใช้ ถ้าวางใจยอมรับว่าใช่ มันก็ใช่ทั้งนั้น ศักดิ์สิทธิ์ทั้งนั้น

องค์ปฏิมาพลาสติก อิฐปูน เรายังกราบไหว้ได้ ไหว้ ซิลิกาคาร์ไบด์ เราจะกราบไหว้ไม่ได้ มันเป็นแค่สิ่งสมมุติ ใจว่านี่ใช่ เป็นตัวแทนพระบรมครูชินอรสเจ้า

ถ้าวางจิตอย่างนี้ก็น่าอนุโมทนา ไม่ใช่ไปบ้ายึดวัตถุ เพื่อให้ผู้อื่นเห็นว่า ฉันเป็นผู้มีบารมี พระธาตุเสด็จมาหา พระธาตุเสด็จมาหาพวกบ้า ก็เป็นพระธาตุบ้านั้นแหละ ไปหลงเก็บสะสมกราบไหว้ วัตถุบ้าง จากคนบ้าง ได้ยังไง...!

อะไรก็ตาม ถ้าขายได้ มีคนต้องการ โลกนี้มีคนแสวงหามาขายและผลิตให้เสมอ หลากๆ ท่านพากันแคลงใจ ลังเลใจ ว่าที่ไอ้ใสๆ นี้ พระธาตุรีเปล่า

ไม่มีใครกล้ายุ่ง ว่ามันคืออะไรแน่ กลัวบาป กลัวกรรม กลัวตกรอก สมัยโบราณ ผู้คนแต่ละเมืองยกทัพกันมา เพื่อขอแบ่งปันพระบรมสารีริกธาตุของพระพุทธองค์เจ้า

ต่างได้กันไปเมืองละนิด เมืองละหน่อย พากันไปสร้างเจดีย์เก็บรักษาไว้ ไม่ให้แตกแยกไปไหน กว่าจะได้มา แทะรบกันตาย...!

เดี๋ยวนี้มีมาอยู่ตามบ้านชาวไทยเพียบ พระอรหันต์เจ้าเกือบๆ ทุกๆ พระองค์ ขอให้บอกมา พวกมีทั้งนั้น บ้านทั้งหลังเก็บพระธาตุไว้เพียบ...!

พระธาตุเขามีไว้ระลึกถึงความดีของพระอริยเจ้า ไว้เป็นมรณานุสติ ว่าแม้แต่พระผู้ทรงคุณ มีความดี ก็เหลืออยู่เพียงแค่นี้

กระดูกที่เป็นแก้ว เป็นสัญลักษณ์ประกาศความบริสุทธิ์ ไม่ใช่มีไว้แล้ว เจ้าตัวผู้ครอบครองจะรำรวย ไม่ตกต่ำ ถ้าใจมันเลว พระธาตุองค์ไหนๆ ก็ช่วยไม่ได้

เราเป็นผู้ต้องช่วยตัวเอง ไม่ใช่ให้พระธาตุหรือสารกันขึ้น ธาตุหินปูนช่วย พวกเราป่วยกันหนักแล้ว...! ต้องหาหมอฉีดยาเข้าตุ๊ด...

พระรุ่นที่ผู้ได้มนิยัติ เอาหินสีขาวๆ กลมๆ มาถวาย บอกว่าเป็นพระธาตุองค์พระปฐม มีอาจารย์ท่านหนึ่งที่ท่านนับ

ถืออยู่ นั่งกรรมฐาน พระธาตุเสด็จมาเต็มพานผ้าขาว ได้รับมอบมา 3 องค์ ถวายให้ไว้ 1 องค์ ไว้ประจำสำนัก “พระธาตุองค์พระปฐม” พระบรมครูแห่งเหล่าพระพุทธองค์เจ้า

แม่เจ้าโวย...! เห็นแล้วขงนี้ลูกชู้ ก็ไอ้เม็ดกลมๆ ขาวๆ นี้ ฉันทให้พระอาจารย์องค์นั้นไปเอง ให้ไป 1 กระสอบ 25 กิโล มันเป็นหินได้ไหม ทำเซรามิค

ซื้อจากลุงอ้วนขายหิน พวกคนขับรถโรงงานนำมาขายให้ จะเอาที่โลกก็ได้ ไปยังงัย มายังงัย ไหง่กลายเป็น พระธาตุองค์ปฐมไปได้

งั้นฉันนี่ มีบาร์มีมาก มีพระธาตุองค์ปฐมเป็นร้อยๆ กิโล ท่านเสด็จมาหาฉัน ฉันต้องให้ช่างม่วงออกไปรับเสด็จ จะอัญเชิญให้เสด็จมาก็ร้อยกิโลก็ได้ มีตั้งค์จ่ายรีเปลา...!

และไอ้อาจารย์องค์นั้น ที่นั่งทำกรรมฐาน แล้วพระธาตุเสด็จมาหา พระธาตุองค์ปฐมเสด็จไปจากฉันนี้แหละ พระอาจารย์องค์นั้นขอไปจากฉัน

เพราะเห็นว่าเป็นลูกหินกลมๆ สีขาวๆ มันสวยดี จึงให้คนนำถวายท่านไป ไม่นึกว่าทีหลัง หินเซรามิคเหล่านี้ ดันกลับกลายเป็นพระธาตุองค์พระปฐมไปฉิบ...!

ไอ้ฉิบหาย ไอ้อาจารย์ควาย ทำลายศาสนา หลอกแดกพระด้วยกัน ท่านอาจารย์ท่านนั้น มีเมตตาสูง ท่าน แจกฟรี

พระธาตุลอยไปหาฟรีๆ พวกโยม พวกพระ ดีใจได้ของฟรี พวกนักเก็บรักษา ซื้อมอบทองคำใส่ ใส่หินเซรามิคไว้ บูชา ถวายเงินให้พระอาจารย์ไว้ใช้เป็นเรื่องส่วนตัว ไว้กินไว้ใช้

พระอาจารย์บอกว่าไม่รับเงิน ถ้าจะให้ ก็ให้เป็นเงินบำรุงวัด โห...ยี่งน่าศรัทธาหนัก ทั้งวัดมีท่านเป็นเจ้าของ อาละวาดอยู่องค์เดียว...ไอ้ฉิบหายพวกนี้ มันหลอกแดก...!

หลอกแดกศรัทธาชาวบ้านที่มีต่อศาสนา เสาะแสวงหาวัตถุมาเป็นเครื่องล่อ ล่อหลอกเหมือนปลากินเหยื่อใส่ เบ็ด

ปลา มันไม่ได้โง่ แต่มันไม่รู้ว่ามีเบ็ดอยู่ในเหยื่อ สุขกันตามตาม เอา จึงโดนกันระนาว พวกบ่าวตถุ บ้าพลัง โดนกันระนาว โดนแล้วยังเสือกอวดฉลาดรู้อีก ไม่ยอมฟัง ไม่ยอมเอะใจ สิ่งของหายากศักดิ์สิทธิ์ใดๆ ใดๆ มันไม่ได้มีมากและหาง่ายขนาดนั้น...? ศรัทธาเป็นตัวล่อเหยื่อ ให้เรียกเพื่อนๆ ตามไปสุขเหยื่อด้วย

ยังมีพวกบ้าของขลัง บ้าเพชรพญานาค เรื่องเพชรพญานาค เริ่มต้นจากนิยายในหนังสือ “บางกอก” พวกเสาะหากันจัง

พวกเอาผลึกแก้วอัด หลากสี ใส่ปรอท แวววาว สีสดสวย ทำจากไต้หวัน เมืองจีน กรรมวิธีเดียวกับพลอยอัด บอกว่านี่คือ เพชรพญานาค

พวกเสียเลือดไปเจอเข้า ทึกทักว่า นี่คือเพชรพญานาค เจอเข้าไปเม็ดละพันสองพัน สีเหลือง สีเขียว สีฟ้า สีแดง สีขาวใสๆ ก็มี เป็นปรอทแวววาวเวลาต้องแสงก็มี

ไอ้ให้...เพชรพญานาค พวกพระ โดนพวกพ่อค้าพระเกี้ยว นำมาหลอกขาย พวกโหล้นไม่เคยเห็น เห็นสีสันเป็นแก้วมีน้ำหนัก ดูแปลกตา ชอบอกชอบใจ

หลงฮุบกันตุมตาม ไอ้พวกนำมาล่อ มันก็ไม่รู้หรอก ตามตลาดพระเกี้ยว แบกะดิน มีพวกพ่อค้าเร่นำมาวางขาย มันซื้อหามาจากพ่อค้าชาวจีนเม็ดละ 20

ของมันแปลกๆ ใหม่ๆ พ่อเสียเลือดเห็นเข้า ตาลุกวาว ได้เครื่องมือหากิน ไข่หลอกแตกศรัทธาโยม ซื้อเก็บไว้เม็ดละสองสามพัน

บอกพวกโยมๆ ว่า ไปจุดธูปตามแผงพระ...เอ๊ย ตามถ้ำ แล้วได้มา ลำบากยากเย็นแสนเข็ญถึงจะเจอ โยมศรัทธาได้ยิบ อยากรได้ไว้บูชา เท่าไทรก็ยอม

ควักถวายเป็นค่าเหนื่อยไปสามหมื่น แลกกับแก้วอัดสีราคา 20 บาท จากเมืองจีน ที่ไอ้มหาโหล้นพวกนี้กัดฟันยอมจ่ายไปก่อนก้อนละสองพันจากพ่อค้าพระเกี้ยว...! มันยัดลงกระเพาะกันเป็นทอดๆ...

มีโยมบางคน นำแก้วอัดพวกนี้มาอวดฉัน บอกว่ามีคนชูดขาว ห่มขาว มาตักกรอที่วัด รอมอบให้กับเขา

พวกเขายกขบวนกันไปถวายพระธาตุเกี้ยว...เอ๊ยพูดผิด...!

ไปถวายพระธาตุปลอม...อ้าว...ผิดอีก

เออ...ๆ พระธาตุๆ อะไรนั่นแหละ เขาเป็นผู้มีบารมี ผู้มีบุญ มีชูดขาวมารอดักพบ สั่งพระสั่งเจ้าว่าของดีชิ้นนี้ส่งมอบให้เขาด้วย หึๆ เขานำมาอวดฉัน เอาเพชรพญานาคมาอวดฉัน..!

เขาไม่รู้ว่าฉันนะ โดนมาก่อน โดนมาก่อนบวช ไร่เม็ดๆ แก้วสี่ๆ มีน้ำหนักพวกนี้ ตามตลาดนัดพระเครื่องมี เยอะ

หลากหลายขนาด มันมาพร้อมๆ กับหินอาเกตอัดแก้ว จากทิเบต พ่อค้าเร่รับมาขายเป็นทอดๆ ลูกปิดหินพวกนี้ เป็นหินอัด เนื้อเดียวกับการทำหยกแก้ว

หินสายไหม ภายในเป็นเส้นๆ สีทอง ที่นำมาขายๆ กัน ส่วนใหญ่ก็แก้ว ทำมาจากเมืองจีนเป็นรูปพระสังกัจจายน์ แถวจันทบุรี

ที่ตลาดพลอยก็มีคนนำมาแกะขาย กรรมวิธีประเภทเดียวกับพลอยอัด บ้านเราสมัยก่อน เรียกว่า แก้วชนเหล็ก เป็นผลึกหิน

มีสายแร่เงินและทองคำเป็นเส้นๆ อยู่ภายในเนื้อ หายากมาก แต่ปัจจุบันนี้ ขอให้มียกซ่างม่วง ซ่างแดง เยอะๆ เอะ พวกเขามีขนหามาให้

จะเอาก้อนใหญ่ขนาดไหนก็ได้ มันหลอมและอัดขึ้นมาได้ โดนกันระนาว ฮ่าๆ จุ๊ๆ “ฉันก็โดนด้วย” โดนหนักมาก่อนบวช เต็มโกดังที่บ้านเลยละพี่น้องเอ๋ย ! เป็นควายมาก่อนจ้า....น่าภูมิใจจัง...!!!

อีกประเภทคือ ซากฟอสซิล เป็นซากกระดูกสัตว์ยุคจูราสสิค ยุคไดโนเสาร์โน่น...! พวกซื้อมาเก็บมาสะสม ที่ไหนได้ดันเป็นของยุคไดโนอาทิตี๋ ไดโนจันทร์ อังคาร ไปฉิบ...!

นี่ก็เคยซื้อหาเก็บไว้เพียบ เจอไปหลายตั้งค์ หายอยาก ไม่ใช่ของแก้ว ไม่ใช่ของปลอมนะ เป็นของที่ทำขึ้นมาเลียนแบบไว้หลอกขาย

ถ้าเจอหมู หมูก็มูมมาม จับเข้าไปขึ้นละเป็นแสน ประเภทของยิ่งแพงต้องเป็นของแท้ แท้แม่งเต็มบ้านเลย แพงทุกชิ้น หายากทุกชิ้น

วันหนึ่งไปเจอเขาเดียวกัน สะสมเหมือนกัน บ้าของแปลกของหายากขึ้นเดียวในโลกเหมือนกัน ดันเอาสุดยอดของหายากมาคุยทับกัน

พอต่างจัดออกมาโชว์ ที่จริงอยากซื้อซึ่งกันและกัน ที่ไหนได้ ฟอสซิลเหมือนกันเต๊าะ โครงกระดูกบดเท่ากันเต๊าะ มองหน้ากัน ยิ้มให้กัน หัวเราะ เฮ้อๆ

แล้วน้ำตาไหล ปาดน้ำตาไป หัวเราะไป เพราะไม้ อวดภูมิรู้ไว้เยอะ แต่ก็ยังมีลูกดัน ระหว่างเรา มันต้องมีขึ้นไต่ขึ้นหนึ่ง “เก้” แม่งเก้ทั้งคู่ ยังเสือกไม่ยอมรับอีก กลัวเสียฟอร์ม...!

กลับถึงบ้าน เจอพ่อค้าชาวจีน พ่อตัวดีเป็นนักโบราณคดี ลักลอบนำเข้ามาขาย ทำไ้กับมันดีว่า เราดันเสือกโง่เอง ภูมิรู้ของจริงไม่พอ

มีภูมิรู้มากมาจากอ่านในหนังสือ คิดแก้แค้นมัน แกล้งสั่งของโบราณพวกนี้ เป็นพันขึ้น ให้มันเสียค่าโง่มั่ง บอกว่า เรามีลูกค้า

พอมันขนมาเราจะไม่ซื้อและจะแฉมัน ให้มันโดนมั่ง ก่อนกลับ เห็นในคอมันแขวนโลหะแปลกๆ เก่าจัด เป็นรูปทรงเทพเจ้าชาวจีนโบราณสวยงามมาก

เออ...มันพกติดตัวแขวนของมันเป็นประจำ และมันเองเป็นนักโบราณคดี ขึ้นนี้ ดูยังไงก็แท้ แต่มันไม่ยอมขาย...ช่างมัน ไม่ขายก็ไม่เป็นไร...! ที่สุดมันก็ขาย...ฮาๆ

ที่ สุดมันก็ขายและแฉด้วย เป็นสมบัติฮ่องเต้ราชวงศ์ถัง เป็นลวดลายทองคำแท้ฝังลงไปโลหะ....ที่สุดได้ของแท้ซัวร์มาสักชิ้น

สั่งมันให้รีบขนสินค้ามาเลย ลูกค้ารอ...!! มันรีบหายจ้อยไปเลย....เจอเพื่อนเก่านักสะสม มองหน้ากันแทบไม่ติด มันอาย...เขินเหมือนสาวเจอหนุ่ม

คุยไปคุยมา เพื่อนบอกว่าเขามีของโบราณชิ้นหนึ่งซึ่งเป็นของปู่ทวดอดกันมาเป็นรุ่นๆ แต่ก็ซักจะไม่มันใจกลัวเป็นของเก้

จึงนำมาให้เราดู เพราะอาจจะเป็นเก้ จากรุ่นปู่ก็ได้...เมื่อรับของโบราณรุ่นปู่ที่ส่งสืบทอดมาเป็นรุ่นๆ มันเป็นโลหะฝังลวดลายทองคำเหมือนที่ฉันขออ้อนวอนซื้อจากไอ้เจ๊กบ้านนั้นเดี๋ยะ

ส่งทอดมานานจากรุ่นปู่ ฮ่าๆ ของกูก็โดน ไอ้ซีไม้...รวยชะเปลา โง่เหมือนกุเลย ไอ้ซีไม้...

ไอ้จีนเจ๊กบ้านนั้นมันแสบ มันรู้ทัน มันหายไปแล้ว...ก้อนโหมทอง ขนาดหม้อข้าวซึ่งคิดว่าหายาก มีหนึ่งเดียวในโลก ได้มาในราคาสองแสน

แสนจะถูกเมื่อเทียบกับคุณค่า ตอนนี้อ่าสั่งทำ ลงทุนไม่ถึงสองพัน ค่าน้ำยากับสารผสม มนุษย์เราสามารถทำอะไรก็ได้ที่คนมันอยากได้ ทำได้ทุกอย่าง ผลิตออกมาได้ทุกอย่าง...เจอป๊อกดั่งกันมั่งรึยัง...!

อีกประเภทหนึ่ง ก็คือ เหล็กไหล เป็นวัตถุโลหะสีดำผิวมันแวววาว เดียวนี้กลายเป็นแม่เหล็ก ดูดติดกัน เป็นพรีด

แรกๆ เข้ามาในไทย แม่เจ้าโวย...สนามพระก็ฮือฮากัน เอาปืนยิงใส่เมื่อไหร่ กระจายเมื่อนั้น จึงไม่ค่อยจะเล่นหากัน

แต่ไม่มีใครรู้ว่ามันเป็นอะไร ใครทำขึ้นมา ลักษณะทรวดทรงผิวพรรณ มันเหมือนกับเหล็กไหลที่ว่ากันตามผู้รู้ จากหนังสือ ภายหลังระบอบในหมู่พระ หมูโยมศรัทธา

โอ้โห...มีโยมบางคนเจอก้อนละเป็นหมื่นๆ มีพวกเอามาขายให้ล้นทม์เหลือง พวกล้นทม์เหลืองบอกว่า นี่คือเหล็กไหล

มันบอกว่าเหล็กไหล มันกูเรื่องขึ้นมาสารพัดถึงที่มา มันเอาเก็บไว้หลอกพวกโยมๆ ที่มาหา เอาไว้เป็นเหยื่อล่อ ตังค์ ไปจุดคงค์แล้วทำพิธีเรียกมา

ของจริงคงมีแหละ แต่ที่พูดนี้ ที่มีเกรดเลื่อนในวงพระเกี้ยว เหล็กไหลเกี้ยว ทำให้แท้โดยพวกล้นทม์ที่กักเอา แต่งนิทานเสริมเอา...แม่งไอ้พวกบ้าตันเชื่อ...!

เหล็กไหลพวกนี้ เป็นผงคาร์บอนอัด แล้วเติมประจุไฟฟ้า เกิดเป็นพลังงานแม่เหล็ก เหมือนอย่างที่เขาทำแม่เหล็กลำโพง

เป็นผงธาตุคาร์บอนอลูมิเนียม และผงแร่บางชนิด เป็นผงๆ ผ่านกรรมวิธีขึ้นรูป เดียวนี้พวกโรงงานสั่งผงพวกนี้มาจากสิงคโปร์ มาขึ้นรูปอัดเป็นองค์พระ เป็นลูกประคำ เป็นนั่นเป็นนี่กันเยอะแยะ ไม่ต้องสั่งชนิดสำเร็จรูปมาหลอกขายอีกต่อไป

ท่าพระจันทร์ ร้านด้านในติดแม่น้ำเจ้าพระยามีขายเป็นกะตัก มีขายมาเป็นสิบปีแล้ว สั่งมาจากเมืองจีน พวกอำพันเหลืองๆ มีตัวแมลงพร้อมอยู่ใน

หินเทอร์ควอยส์สีฟ้าๆ ลูกปัดหินอาเกต ลูกปัดโบราณแปลกๆ ของจริงๆ นะมี แต่ที่มีขายกันมันของเก๊ พวกอยู่วัดไม่รู้ โลกจัดคิดว่าเป็นของแท้

พากันแห่ซื้อ เรียกคนมาทำบุญบำรุงกระเพาะ กูเรื่องขึ้นมา เอาความเป็นสงฆ์เป็นพระ สร้างความน่าเชื่อถือ...นี่ ไม่ได้กล่าววว่าพระสงฆ์ดีๆ นะจ๊ะ

ว่าแค่พระแค่สงฆ์เหยี่ยๆ มันออกลูกออกหลานเพ่นพ่านเต็มในพุทธศาสนา เอาความโลภร่วมมือกับพวกนอกศาสนา ทำมาหากิน วัตถุพวกนี้ เตี่ยวันนี้คงรู้กระจายกันไปทั่ว

พอๆ กับเพชรพญานาคราช ผู้คนศรัทธาระดับเดินดิน ส่วนใหญ่รู้แล้ว แต่พวกอาศัยอยู่บนเวหา บนตึก เจ้าของธุรกิจ ยังไม่รู้ ยังโดนกันอยู่

ก็สมควรโดนอยู่หรอก เพราะไม่เคยลงมาเดินดูตลาดแบกะดิน แถมศรัทธาพวกโล้นห่มเหลืองที่มีแววลักษณะ ชล้งๆ อีกต่างหาก พวกบ้าพลัง บ้าของชล้ง บ้าวัตถุ มันเป็นธรรมดาที่ต้องโดน...ท่านโดนรึยัง ถ้ายัง...เฮย...!

เตี่ยวันนี้คนมันรู้มากขึ้น พวกก็เลยค้นคิดวิธีใหม่ เอาวัตถุพวกนี้ หลบเข้าไปไว้ในหิน มันซ่อนเร้นอยู่ภายในหิน มันเอาหินออกมาโชว์...น่าน....เห็นไหม

มันไม่ได้ไม้ ลองทุบหินดู มันอยู่ข้างใน ผลึกแก้วเฮย...ผลึกหินเฮย...เหล็กไหลเฮย อะไรต่างๆ มันอยู่ในหิน ไม่ได้มีวางขายอย่างที่คนเขากว่ากัน

อ้อ...ต้นตอของชล้งนี้ ธรรมชาติสร้างขึ้นมา เอาภูมิเกิดภูมิกำเนิดของมันมาหลอกแดก ไม่ได้ทำขึ้นมาหรอก ของพวกนี้มันอยู่ในหิน

จะทำขึ้นมาได้ไง หินเป็นก้อนๆ เห็นๆ กันอยู่ ของเหล่านี้จะเข้าไปอยู่ได้อย่างไร พิสูจน์กันเห็นๆ มันเป็นของ ศักดิ์สิทธิ์ เป็นของกายสิทธิ์ ทุบหินออกมาโผล่...!

หินแตกกระจาย จะเห็นก่อนกายสิทธิ์เหล่านี้ที่อยู่ภายในเนื้อหินที่เป็นโพลง พวกพระพากันดีใจฉิบหาย เอาไป หลอกขายโยม

ต่อ เป็นพระผู้มีบารมี ชุดเอามาจากสวนจตุจักร...เฮ้ย...จากถ้ำ ดุชิเหล็กไหลอยู่ในหิน เพชรพญานาคก็อยู่ในหิน ทุบออกมาให้ดูกันเห็นๆ

ถ้าทุบออกมาเป็นสีฟ้าก็จะมีบารมีอย่างนั้น ถ้าเป็นสีเหลืองก็จะมีบารมีอย่างนี้ ถ้าเป็นสีแหม่มมันก็แสบก็คนที่โดนทุบ

เหล็กไหลก็มี แก้วกลมๆ ไสๆ ก็มี หินเซรามิคสีขาวๆ ก็มี มีแม่ทุบทุกชนิดที่คนบ้าวัตถุของชล้ง ของกายสิทธิ์ ของศักดิ์สิทธิ์ มันอยากได้ โล้ราคาก่อนละเจ็ดแปดร้อยยันเป็นหมื่นๆ...!

พวกบ้าอาจารย์ บ้าพระ บ้าชี บ้าสำนัก มันโดนหลอก พวกคั่นคิดหาวิธีกรรมทำขึ้นมาขาย มันเอาหินทราย ป่นมาทำ

บางเจ้าลงทุนหนัก ต้นทุนแพง ใช้หินแกรนิตดำ นิลดำป่น ทำรูปโมเดลหินขึ้นมา ทำช่องว่างไว้ด้านใน ใส่วัตถุไว้ แล้วนำมาหล่อประกบกัน

บางทีก็เอาดินเหนียวหุ้มแก้วไว้ อัดเข้าไปในช่องกลาง หล่อแบบประกบไว้ พอปูนผสมผงหินและผงสีแห้ง ก็แต่งขอบ แซะๆๆ เข้าไป

ดูเป็นก้อนหิน ที่จริงผิวก็เป็นก้อนหินอยู่แล้ว เพราะถอดแบบมาจากก้อนหิน ใช้ยางซิลิโคนจากเยอรมันโลละ 800 ที่เขาถอดพิมพ์พระนี่แหละถอด

เขย่าดูมีเสียงดังขลุ่ยขลักอยู่ภายใน โห...ขายดี แต่ก่อนทำออกมาไม่เยอะ นี่ฝีมือไทยทำ ไม่ใช่จีนทำ ขายและเรียกหากันราคาเป็นหมื่นๆ

ใครได้เป็นเจ้าของ เป็นผู้มีบารมีสูง ของมีไม่มาก ภายหลังเป็นที่ต้องการของตลาด มีใบสั่งจากสำนัก เลยทำออกมาขายแข่งกัน

พวกหล่อพิมพ์มันรู้วิธี แต่พวกบ้าพลังคิดไม่ออก ไม่รู้จัก ทำไม่เป็น พอสินค้ามากๆ เข้า จากราคาถูกละหลายหมื่น เหลืออยู่ไม่กี่สิบ มีเพียบ จะเอาก็แข่งก็ได้

วงการแบกะดินพระเกี๋ยง มันชนมากองชายก้อนละ 30 กองขายกันเป็นลูกทุเรียน ขายถูกๆ ไว้ให้พวกเดินพระนำไปขายต่อ

นำออกไปล่อรัง คำว่ารัง ก็คือ นายทุนมีกะตังค์ที่ชอบของขลัง คนโง่ๆ ในโลกนี้มันมีเพียบ เกิดมาบนโลกนี้

ทุกๆ วินาที เราก็คือเป็นหนึ่งในนั้น ฉะนั้นไม่ต้องอาย โดนเข้าไปมั่ง ไม่ต้องอาย...! อายทำไม ใครๆ ก็โดน...ไม่โดนสิ...เฮย...?

สินค้าพวกนี้แพร่ไปสู่วัด ไปสู่เจ้าสำนัก อยู่แต่ในวัด ไม่รู้ทันพวกทำของพวกนี้ พวกพระบ้าพลัง ของขลัง มันก็เลยโดนหลอก

โดนเปรตในร่างคนมันหลอก เพราะความไม่รู้ อยากอวดบารมีกับโยม เพื่อหวังลาภสักการะ ก็เลยถูกรื่องขึ้นมา

ได้มาจากที่นั่น ได้มาจากที่นี่ ภูเขานั้น ภูเขานี้ ที่ฮิตมากๆ ก็ได้มาจากภูเขาควาย ประเทศลาวโน่น จากภูเขาควาย ควายหัวโล้นๆ เป็นคนเอามา

เอามาให้ควายมีผมไว้ใช้ ไว้เก็บ ควายผู้มากบารมี ต่างเช่าหาซื้อไว้ประดับบารมี เพื่อความโชคดี มีโชคมีลาภมากขึ้น ไม่รู้ว่าโดนหลอก

หลอกให้เชื่อว่าวัตถุพวกนี้ฟังปาได้ รวยได้ โชคดีได้ พระก็โดนหลอก คนนำมาถวายให้ก็โดนหลอก คนขายก็โดนหลอก โดนต้มหาของตัวเองหลอก

หลอกให้เชื่อว่ามีของพวกนี้ แล้วดีแน่ รวยแน่ มันขัดแย้งกับพุทธศาสนา มันเป็นไสยศาสตร์ พาให้ผู้คนลุ่มหลง วางจิตในวัตถุไม่เป็น

ยึดยึดเครื่องล่อให้ตัวเองหมดสติ โง่เป็นธรรมดา มีความฉลาดหมกอยู่ในบ่อของความเขลาเป็นที่ฟัง เป็นสัตว์ประเภทจิตพร่อง

ต้องหาอะไรมาเติมใส่ในส่วนที่ขาด ขาดความรู้จริง ทึกทักเอาอะไรก็ได้ที่พากันเชื่อ คิดเอานึกเอา ไม่รู้ตรงตามความเป็นจริง

บางคนโดนกันเป็นล้าน หายอยากตูดบานไปเลย บางคนโดนแล้วยังไม่แน่ใจ ชักล้างเล แต่พอพูดถูกใจเข้าหน่อย ก็เอาอีก โดนอีก

บ้าวัตถุไม่พอ พวกล่อไสยศาสตร์มาห่อหุ้มให้หลังขึ้นไปอีก อ้างว่านำเงินปัจจัยมาสร้างโบสถ์ สร้างวิหาร สร้างนั่นสร้างนี่สร้างแม่งทั้งปี

เจตนาเพื่อล่อเลี้ยงกระเพาะ โบสถ์วิหารในวัดก็มีอยู่แล้ว สร้างขึ้นอีกทำไม ให้นกกาเข้าไปขี้เล่น หากคนมาปฏิบัติไม่ได้

หาได้ตอนมาทำพิธีบวงสรวง พวกบ้าบวงสรวง บ้าเทพเจ้า การบวงสรวงเป็นเรื่องของพราหมณ์ เป็นการนำเอากิเลสเข้า

เพื่อให้ได้อย่างนั้น ให้ได้อย่างนี้ พระสงฆ์องค์เจ้า ทายาทพระพุทธร่องค์เจ้า เอาการนำเข้า มาเป็นเครื่องจูงใจ

พระพุทธร่องค์ทรงชี้ให้นำออก ให้ละความยึดมั่นถือมั่น แต่เจ้าศาสนายุคหลังๆ บ้าการเอาเข้า บ้าสะสม มันแย่งกันจมนองไม่ค่อยเห็น

มันชินจนเป็นฉนวนไปซะแล้ว พุทธศาสนาอยู่ตรงไหน...! อยู่ตรงใจที่มีปัญญา มีปัญญารู้ว่า พุทธศาสนาทุกวันนี้ “ส่วนใหญ่” มันหลอกแตก

มันหลอกแตกศรัทธาโยมที่มีต่อพระพุทธชินสีห์ มันเอาศรัทธาต่อพระพุทธชินสีห์ มาเป็นเครื่องเลี้ยงปากเลี้ยงท้อง

ทั้งพระ ทั้งชี ที่เห็นๆ กันหลายๆ สำนัก เอาวัตถุทำขึ้นพวกนี้มาเป็นเครื่องแตก หลอกล่อให้ผู้ศรัทธาผ้าเหลืองผ้าขาว

รู้ความเข้มขลังมากบารมีของตัวเอง ประกาศให้ลูกศิษย์ลูกหาดู แอปโพรยชิลิกาคาร์ไบด์ สารกันชื้น แล้วบอกว่าพระธาตุเสด็จมา...มันหลอกแตกตั้งค์

พระธาตุบ่าบอะไร ชุกซ่อนอยู่ภายในเสื้อ ถึงเวลาเดินจงกรมเอ๋ย...เข้าสมาธิเอ๋ย ลอยหลุดร่วงออกมาเพ่นพ่านให้ลูกศิษย์ลูกหาวิ่งตามเก็บ

เก็บไว้บูชา บูชาผลึกเคมีที่มนุษย์ทำขึ้น เจตนามันเลว มันเอาพระธาตุเจ้ามาสร้างศรัทธา นำเอามาอวดอ้างบารมี

พวกชาวบ้านหรือพวกประสาทยุค อย่างฉั่น เรียกว่า “เหี้ยห่มผาด” ถ้าเป็นชี ก็ “เหี้ยขาวปลอด” หรือ “เหี้ยเผือก” เหี้ยพวกนี้มีมาก

มันเดินกันเพ่นพ่าน ในวัดฉั่นก็มี มันเดินมาหา มาเยี่ยมเป็นที่ๆ หลอกแตกศรัทธาชาวบ้านที่มีต่อพระพุทธรองค์เจ้า

ยุคนี้เป็นยุคของเหี้ย เหี้ยมันออกลูกออกหลานกันมาเยอะ ฉั่นเองก็เหี้ย จึงได้รู้จักเหี้ยด้วยกันดี แต่ท่านผู้เจริญไม่ใช่เหี้ย ไม่ใช่พันธุ์เดียวกัน รู้ไม่เท่าทันเหี้ย จึงโดนเหล่าเหี้ยพากัน “หลอกแตก” โดนแตกซะสเปกไปถึงแก่นซี่...

เออละ เขาบอกว่า ภาษาฉั่นหยาบ ภาษาหยาบไม่เป็นไร ถ้าใจหยาบด้วยนี่สิ...มันระคายคอ ใจคนมันอยู่ข้างใน ไม่ใช่หัวใจ

แต่เป็นความคิดในสมองนั่นแหละ เรียกว่า “ใจ” มันมองไม่เห็นความหยาบ ความละเอียด ไม้ออกมาไม่ได้...!

ภาษามันเป็นสมมุติ หลุดจากสมมุติ ก็คือพวกประสาธ คนประสาธแตก จะพูดจะเขียนอะไรมันก็อิสระ อิสระจากภาษา จากวัตถุ จากบุคคล และอะไรต่างๆ

จะว่าหยาบก็ใช่ ไม่หยาบก็ใช่ มันอยู่ที่ใจของผู้เสพผู้รับ ไม่ใช่ผู้ส่ง เขาให้ฉันพูดเรื่องพระธาตุและวัตถุของคลัง ฉันพูดแล้ว เล่าแล้วตามคำขอ

พอจะรับกันได้ไหม ขอให้พูดเองก็รับกันเอาไป ถ้ารับไม่ได้ว่าฉันหยาบ ก็ไม่ต้องมาขอ ฟังแล้วรับไม่ได้ ก็ตูดบานและโดนเหยียนมันหลอกกับ หลอกแตกอีก...

บางพวก นอกจากพระธาตุและเครื่องรางของคลังแล้ว ยังเจอพระเกี้ยวโบราณ เป็นพระครบชุดเบญจภาคี พระรอดเอ๋ย ชุ่มกอเอ๋ย ผงสุพรรณเอ๋ย เยอะแยะ

เหยียนเผือกและเหยียนขี้มันมาให้มา บางที่เป็นรูปหล่อ ใช้วิธีอะโนไดซ์ แบบซุบอลูมิเนียม หรือซุบทอง แล้วเอาไปฝังในปูนเปลือกหอย ดูว่าเป็นขี้กรู

เป็นคราบของเก่า มีทั้งพระพิฆเนศ พระหลวงพ่อดโต พระหลวงพ่อดหวด ซุบเป็นทองคำ เอามามอบ มาแจกไว้ให้ลูกศิษย์ แจกให้ฟรีๆ

เพราะซื้อหามาองค์ละแค่ 30 บาท แลวๆ ท่าพระจันทร์ ที่ทำส่งกันเข้ามาขาย เพื่อหวังลาภสักการะจากคณะศิษย์ ให้เขาเข้ามาทำบุญในภายหลัง

เหยียนพวกนี้มันยอมลงทุน อีกประเภทก็คือ เหยียนโบราณ เป็นเงินและทองคำ มีทองคำซุบ และ เงินก็ยังมี เงินแท่งก็มี ตะกั่วโดนกันอื่น เช่น เหยียนประพาสยุโรป หรือเหยียนปราบฮ่อของ ร.5 อิตกันนิก เลยโดนชะคนละหลายๆ แสน พวกเขียนพระเรียกว่า บล็อกคอมพิวเตอร์ ออกมาอาละวาดนานแล้วเป็นสิบปี

ในวงการพระเครื่องชั้นสูง พวกรวยๆ มีอำนาจ โดนกันมาก่อน โดนจากพวกเขียนพระ พอพวกเขียนพระที่หูไวตาไวรู้ว่าพวกมันโดน ก็เลยหาทางขยับขยายออก

ความซวยก็มาตกอยู่กับพวกอยากได้ อยากมี อยากสะสม เลยช่วยกันเป็นทอดๆ เดียวนี้ก็ยังมียอดกันอยู่ พวกเราโดนกันมั่งรียัง ถ้ายัง...โคตรเซย! ฉันทอนมาก่อน ทันทสมัยแพ่ขั้นที่สุด...

พระธาตุจะใช่หรือไม่ใช่ วัตถุใดจะใช่หรือไม่ใช่ ไม่มีปัญหา มันก็เป็นอยู่อย่างนั้นแหละ ศักดิ์สิทธิ์หรือไม่ ศักดิ์สิทธิ์ อยู่ที่ใจสร้างขึ้น

วัตถุธาตุ ก็คือ วัตถุธาตุ จะศักดิ์สิทธิ์อะไร ถ้าใจไม่เข้าไปยึดถือ มันเป็นแค่รูปสังขารที่ไม่มีใจครอง มันเกิด ขยาย แรกตัวของมันอยู่อย่างนั้น

เป็นธรรมชาติอย่างนั้น มนุษย์เราไปยึด ไปสร้างความเข้มแข็งขึ้นมาให้ใจเราร้อนเอง เพื่อสร้างราคา เพื่อปาก เพื่อท้อง

ลาภยศสรรเสริญเยินยอ เอาวัตถุออกมาเป็นเครื่องล่อ เครื่องกระทำ ถ้าเราคิดว่าใช่ สิ่งต่างๆ เหล่านี้ที่เราคิดว่าใช่ มันก็ใช่

กราบได้ บูชาได้ เอาเป็นที่ตั้งจิตได้ ถือเป็นกรรมฐานได้ เหมือนรูปเคารพ ซึ่งเป็นพระพุทธรูปเจ้าแก้ว เรายังกราบได้ เคารพได้ ไม่ต่างกัน

เรายึดไว้เป็นที่พึ่งแห่งใจ ไม่ใช่หิ้งมงาย เสาะแสวงหายึดมั่นถือมั่น เป็นอุปาทาน ทึกทักเออว่านั่นวานี้ ด้วย ความไม่รู้

แล้วแพร่เชื้อไปให้ผู้อื่น โดยเอาวัตถุเข้าเป็นเครื่องล่อ ทำทานโดยเอาวัตถุสมมุติเป็นตัวล่อ ไม่ได้ทำทานด้วย ใจเมตตาศรัทธา เป็นความหลงมงายอย่างหนึ่ง

เอารูปหล่อองค์พระ องค์หลวงพ่อกันมาหลอกขายว่าดีอย่างนั้น ดีอย่างนี้ เพื่อสมทบทุนปัจจัยสร้างถาวรวัตถุ เจตนาดีก็มี เจตนาเลวก็มี

แต่ก็เอาวัตถุมาเป็นเครื่องล่อหลอกศรัทธา ไม่งั้นพวกไม่ทำบุญ มันเป็นการทำบุญอย่างเปรต เปรตทำบุญเพื่อหวังอยากได้

ไม่ได้ทำบุญเพื่อให้ ทำบุญด้วยใจที่มันอยาก เป็นเปรตมันอดอยาก ลำบากทุรนทุราย หากเป็นมนุษย์ได้ ขอ ทำบุญแลก จะได้ไม่ต้องมาอดอยากปากแห้ง

เป็นเปรตอยู่เช่นนี้ ไม่ได้ทำบุญทำทานเพื่อหวังพ้นทุกข์จากโลก เพื่อเข้าทางพระนิพพาน แค่ออให้พ้นทุกข์ จากความอดอยากโหยหิวของตัณหาก็คพอ เปรตเขาสร้างบุญกันอย่างนี้ ไม่ได้ทำบุญอย่างปราชญ์...!

พระธาตุจริง พระธาตุแก้ว หรือวัตถุของขลังอสังการต่างๆ ไม่ได้ช่วยให้ท่านพ้นทุกข์ มีแต่จะทุกข์เพราะเสียเงิน และเก็บรักษา

มันเป็นเรื่องของคนหลงโลก และยึดยึดให้ ทั่วโลกหลายๆ ประเทศ ไม่ได้คิดอย่างบ้านเรา เอาของอะไรที่ไม่รู้ มาเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวใจ

เขาก็รวยได้ สบายได้ ค้าขายรวยเอาๆ พวกเราร่ำรวยอยู่ก่อนแล้ว ดันมากแล้ว จนมาเสียเงินให้พวกซี พวกพระ พวกฤษี

พวกบ้าทำแหว จอมเข้มขลังพลังสูง ให้จนลงไปทำไม เก็บเงินเอาไว้เลี้ยงลูก เลี้ยงเมีย ดูแลครอบครัวไม่ดีกว่าหรือ

ทำบุญกันพอเป็นหน้าที่ พอเป็นพิธี อย่าได้ทำไปเป็นบ้าเป็นหลัง จนหลงมกายนเลย ทุกอย่างมันไม่มีอะไรจริงหรอก

มันหลอกกันขึ้นมา หลอกให้ท่านบ้า ดึงอาหารในมือของท่านๆ ไปล่ากิน อย่าได้ไปหวังอะไรกับใครพวกนี้ ถ้ายังมี มันไม่มีใครดีหรอก ให้ดูเจตนาเป็นหลัก

ของเก๊ ถ้าให้ด้วยความบริสุทธิ์ มันก็บริสุทธิ์

ของแท้ที่สมมุติกัน ให้ด้วยเจตนาไม่บริสุทธิ์ แท้ยังงั้นมันก็ไม่บริสุทธิ์

วัตถุเป็นแค่เครื่องมือเจตนาของใจ จะจริงจะแท้ก็แค่เครื่อง “สมมุติ”

ติดสมมุติก็เป็น “ทุกข์” เท่านั้นเอง...

มาฟังนิทานหลายๆ กัน

สำนักปฏิบัติธรรมที่หนึ่ง เจ้าสำนักสั่งปิดวาจา ให้ทุกคนปิดวาจา ห้ามพูด ห้ามคุย เป็นเวลา 2 อาทิตย์ เหล่าลูกศิษย์

เมื่อห้ามคุย ห้ามโทรศัพท์ ก็เขียนหนังสือสื่อความต้องการกัน เจ้าสำนักบอกว่า อย่างนั้นก็ถือว่าคุย ห้ามเขียนทั้งวัดเงียบสนิท แม้แต่หมาก็ไม่กล้าเห่า

ดึกคืนหนึ่ง ลูกศิษย์วิ่งเข้ามาเคาะเรียกหาอาจารย์ อาจารย์ออกมาพบ ศิษย์พูดไม่ได้ ต้องทำมือทำไม้ประกอบ

อาจารย์รำคาญ เขกกะโหลกแล้วไล่ให้กลับไป อีกสักพัก ศิษย์อีกคนก็มาเคาะเรียกอีก ทำมือทำไม้ประกอบ

อาจารย์ราคาญและหงุดหงิด ทำท่าไล้ให้กลับออกไป สักพัก ศิษย์ทั้งหมดก็มาเคาะเรียก ต่างทำมือทำไม้ประกอบ

อาจารย์ก็ไม่รู้เรื่อง ไม่เข้าใจ พุดก็พุดไม่ได้ อยู่ในช่วงปฏิบัติปิตวาจา ศิษย์คนหนึ่งก็เลยเข้าไปยกสมบัติต่างๆ ของอาจารย์ออกมา

อาจารย์เริ่มโวยวาย ศิษย์อีกคนจุดไฟกำลังจะเผากุฏิ อาจารย์เจ้าสำนักต้องรีบเข้าไปห้าม เผลอเสียกุฏิตัวเองตั้ง ตะโกนบอก

“เอ๊ยๆ พวกแกทำอะไร” กุฏิแตกแล้ว ลูกศิษย์ยิ้มได้ บอกอาจารย์ว่า “โจรมันมาขโมยของหมดวัดแล้ว และตอนนี้มันเผาโบสถ์ ทำลายหลักฐานเกลี้ยง”

อาจารย์ร้อง “หา” ทำท่าสลบ มองไปยังหมา เจ้าเองร้องบอกว่า “ผมก็ปิตวาจา ห้ามเห่า ห้ามตะโกนบอกเหมือนกัน”

เรื่องปิตวาจานี้ อึดกันมาก ทำกันมาก ต่างก็ไม่รู้กันว่า การปิตวาจาหมายถึงอะไร พวกชีนั้ชอบนัก เคยไปถามชีคนหนึ่ง ว่ารู้จักชีนวลไหม

มันไม่บอก มันไม่พุด มันชี้ไปที่ปากพุดไม่ได้ ตอนหลังชีนวลดำชื่อนั้นแทบตาย แม่ชีนวลเป็นลมล้มขาหัก ไม่มีใครไปบอก

การปิตวาจา ไม่ใช่ห้ามพุด หยุตพุด อย่างที่ใครๆ เข้าใจกัน องค์พระบรมเชษฐเจ้า ไม่ได้ทรงหมายความว่าอย่างนั้น พระพุทธองค์ท่านทรงห้ามชะอีก แต่เวลาผ่านกาล เหล่าหลังๆ นี่ดันทำ

การปิตวาจา ในความหมายของพระจอมไตร หมายความว่า ให้หยุดการสื่อ การแสดงออกมาในสิ่งที่ไม่ดี ที่ผิดศีล ที่ทุศีล

วาจา ก็คือ การสื่อความหมายสมมุติ จะเป็นท่าทางการแสดงออกก็เป็นวาจา จะพุดก็เป็นวาจา จะคิดก็เป็นวาจา

อะไรที่สื่อออกมาด้วยกริยาท่าทางหรือคำพุด ความคิด เป็นวาจาทั้งสิ้น ให้หยุดไว้ ให้ระงับไว้ เริ่มจาก ลด ละ และเลิก

กระทำการในการสื่อกออกมาในด้านชั่ว ในด้านไม่ดี ไม่ใช่ให้หยุดพูด ให้พูดได้ แต่ให้พูดในสิ่งที่ดี ที่ตรง ที่เป็นธรรม สมเหตุสมผล ไม่ใช่ให้พูดบ่นน้ำลาย พูดเรื่องกิเลสตัณหา ด่าแม่ นินทากัน

พูดได้ มีสติ รู้ชัดในสิ่งที่แสดงออก เป็นสติปัญญาที่ รู้ตัวทั่วพร้อม อย่างนี้จึงเรียกว่า การปิดวาจา

ไม่ใช่ให้ห้ามพูด แต่ใช้มือ ชี้ไม้ หรือเขียนหนังสือ กวักมือเรียก ส่งสายตา แบบนี้มันก็พูดทั้งนั้น ไม่เห็นจะหยุดพูดเลย เข้าใจไม่ตรง แล้วพากันทำ พากันสอน

อูย...ปิดวาจา แต่ใช้มือเรียกหาให้คนมายกให้แตก...? มันหลอกแตกโดยการปฏิบัติให้เห็นว่าปิดวาจา หายปิดเมื่อไหร่

มันก็พูดแทรก โม่แทรกเหมือนเดิม อย่างนี้ตอนเข้านอน มันก็ปิดวาจาทุกวันอยู่แล้ว ทำการปิดจนเป็นฉนวนอยู่ทุกวัน ปฏิบัติทุกวัน นอนแม่งทุกวัน ยังจะมาโชว์ปฏิบัติหยุดพูดอีก...ไ้อ้บ้า...?